

[Indenrigs- og boligministeren.]

den pågældende en anden lejlighed, og det forhindrede boligunderskuddet dem ofte i. Derfor fik denne bestemmelse ikke megen betydning. Men det er den slags ting, som vi må diskutere, når vi kommer så vidt, at vi kommer ind i den reelle debat om byggestøttelovgivningen og lejelovgivningen.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller havde ventet en anden debat, d. v. s. en debat i forbindelse med fremsættelsen af revisionsforslagene. Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde noget om, at forudsætningerne er tilstede nu for at drøfte problemerne. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hermed tænkte på det materiale, der ligger ovre i boligministeriet, men jeg tror, at det ærede medlem vil erkende, at dette materiale er så omfattende og de problemer, der indeholdes deri, er så dybtgående, at det er nødvendigt, hvis vi skal have en lovgivning, der skal bære ud i fremtiden, at alt bliver meget nøje overvejet, og det er det, vi er i færd med, og som vi blot ikke har kunnet nå at blive færdige med til dette tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente, at der var rigeligt stof i mit partis byggeprogram. Det erkender jeg, og dette byggeprogram vil jeg også tage hensyn til ved udarbejdelsen af lovforslagene.

Så kom det ærede medlem ind på, hvad jeg vil kalde en ensidig betragtning og bedømmelse af hele denne lovgivning, specielt med henblik på boligstøtteloven. Det er en betragtning, jeg så ofte har kritiseret, fordi den alene er båret frem af finansielle og økonomiske synspunkter, men uomtalt skubber den sociale side af disse spørgsmål ud. Det er det, jeg så ofte har bebrejdet min ærede forgænger, at det ikke har været muligt for ham i tilstrækkelig grad at se hele dette problem under en social synsvinkel, at iagttage, hvor mange mennesker der lider under boligmanglen. Her nytter det ikke lidt flot at sige, at der er tilvejebragt flere lejligheder end tidligere i forhold til befolkningstilvæksten. Forholdet er jo det, at der i virkeligheden på dette område er en elendighed, som jeg ved at det ærede medlem hr. Aksel Møller må kende til fra den tid, han var boligminister.

Det ærede medlem ville ikke anerkende mine betragtninger med hensyn til bygge-

rytmen og mente, at det vel nok nærmest var overdrevne synspunkter, jeg gav udtryk for. Jeg vil gerne sige, at det er min absolutte opfattelse, at skal byggerytmen bevares, så må de, som vil bygge, nødvendigvis i god tid vide, under hvilke vilkår de skal iværksætte deres byggeri. Det ærede medlem hr. Aksel Møller nærede en meget stor bekymring for lejeledighed og så i virkeligheden i så henseende fremtiden i møde med megen uro. Jeg vil sige, at jeg tror ikke så forfærdelig meget derpå. Der rykker efterhånden unge aldersklasser frem i betydeligt omfang, der måske kan give anledning til bekymringer også på dette område, aldersklasser, som vil spørge efter boliger i en grad, som vi ikke har kendt hidtil, og derfor tror jeg ikke, at det ærede medlem behøver at være bekymret for, at der skal blive ledighed. Jeg mener også, at hele saneringsspørgsmålet vil bevirke, at vi ikke alene må se på dette spørgsmål under den synsvinkel, at der måske er et tilstrækkeligt antal boliger, men også må tænke på, hvordan disse boliger er. Her behøver jeg ikke at nævne — det er næsten banalt — Vesterbro og alle de saneringsmodne kvarterer iøvrigt her i byen og ude omkring i provinsen. Jeg havde forleden dag en forhandling vedrørende Randers, hvor der er et meget stort saneringsbehov. Alt dette vil beslægtede kræfterne på en sådan måde, at vi, når vi blot kan få det hele koordineret, vil kunne se fremtiden i møde med en vis tilfredshed, forsåvidt som jeg håber, at vi efterhånden skal kunne bygge mere og billigere.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, at boligministeriet i de senere år i modsætning til tidligere søger at fremme rationaliseringen. Jeg ved ikke, hvor meget kendskab det ærede medlem har til boligministeriets tidligere bestræbelser for at rationalisere. Lige siden boligministeriets oprettelse har det været et af hovedpunkterne i dets arbejde at rationalisere og modernisere. Som gammel organisationsmand var jeg en af de første, der, ofte i strid med mine egne, gik ind for den billigørelse af produktionen, som er en nødvendighed, om Danmark skal kunne konkurrere, og på byggeområdet en nødvendighed for at få lejen ned.

Så vovede det ærede medlem fru Kirsten